

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D. a soudců JUDr. Zuzany Čížkové a JUDr. Moniky Vackové v právní věci žalobců č. **1. Milan K.**, xxx, č. **2. Pangea Tea s.r.o.**, Růžová 947/8-10, 110 00 Praha 1, IČ: 27100308, oba zastoupeni JUDr. Petrou Korejzovou, advokátkou se sídlem Korunní 104/E, Praha 10, proti žalovaným č. **1. TEEKANNE s.r.o.**, IČ 62497499, K Hájům 1233/2, 155 00 Praha 5 zastoupen Mgr. Jaromírem Kalužikem, L.L.M. se sídlem Na Příkopě 583/15, Praha 1, č. **2 SPAR Česká obchodní společnost s.r.o.**, IČ 27207048, Nákupní 389/1, 102 00 Praha 10, na ochranu proti nekalé soutěži

t a k t o :

r o z s u d e k

I. Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se výroby, prodeje a distribuce čajového kalendáře Magic Advent

a zničit veškeré neprodané kusy, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se prodeje a distribuce čajového kalendáře Magic Advent

a zničit veškeré neprodané kusy, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný č. 1 je povinen sdělit písemně žalobcům informace o čajovém kalendáři Magic Advent, obsahující údaje o vyrobeném, skladovaném a dodaném množství a o

ceně obdržené žalovaným č. 1 za prodané čajové kalendáře Magic Advent, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný č. 2 je povinen sdělit písemně žalobcům informace o čajovém kalendáři Magic Advent, obsahující údaje o skladovaném, přijatém a prodaném množství a o ceně obdržené žalovaným č. 2 za prodané čajové kalendáře Magic Advent, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalovaný č. 1 je povinen zaplatit žalobci č. 2 přiměřené zadostiučinění v penězích a to ve výši 150.000,- Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve vztahu mezi žalovaným č. 1 a žalobcem č. 1 se žaloba v této části z a m í t á .

VI. Žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci č. 2 přiměřené zadostiučinění v penězích a to ve výši 150.000,- Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve vztahu mezi žalovaným č. 2 a žalobcem č. 1 se žaloba v této části z a m í t á .

VII. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni společně a nerozdílně uhradit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 75.400,- Kč k rukám zástupce žalobců a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 10.11.2008 (ve znění jejího rozšíření ze dne 6.11.2009) domáhal ochrany proti nekalému jednání žalovaných a ochrany práv k jeho užitému vzoru, které spatřuje v tom, že žalovaní výrobou a distribucí čajových kalendářů porušují jeho práva k užitému vzoru a dopouštějí se nekalé soutěže – parazitování na pověsti žalobců. Čajové kalendáře vyrábí žalovaný č. 1 a dodává je do obchodní sítě žalovaného č. 2, který je prodává a nabízí k prodeji.

Žalovaný č. 1 se k žalobě vyjádřil a uvedl, že nároky žalobce odmítá v plném rozsahu. Je zcela v žalobě směřováno odlišné postavení žalobců, chybí skutková tvrzení k tvrzeným nárokům. Původcem čajového kalendáře není žalovaný č. 1, jak tvrdí. Autorství adventního kalendáře je přisuzováno panu L. z Německa. Užité vzor není tedy nový a jedinečný. Charakter produktu – adventního kalendáře - je determinován jeho užitím, tj. musí obsahovat 24 okének s možností uchycení vkládaného produktu. K tvrzené nekalé soutěži uvedl, že výrobky žalovaného č. 1 nejsou zaměnitelné s výrobky žalobců, protože nejvýraznějším odlišením je vytištění obchodní firmy žalovaného č. 1. Namítl, že licenční smlouva uzavřená mezi žalobci je antidatovaná a tudíž neplatná.

Žalovaný č. 2 se k žalobě vyjádřil a uvedl, že žádná práva žalobců neporušuje. Není ve věci pasivně legitimován. Domnívá se, že jím prodávané čajové kalendáře nezasahují do práv žalobců, jelikož se jedná o zcela běžné provedení, známé např. jako adventní kalendáře s čokoládou. Řešení chráněné užitém vzorem je tudíž nezpůsobitelné ochrany. Žalovaný č. 2 nemůže parazitovat na známosti žalobců, jelikož žalovaný č. 2 je prodejní síť s celosvětovým renomé. Ve vztahu k žalobcům není žalovaný č. 2 soutěžitelem.

Soud uvádí, že k návrhu žalobce bylo soudem před podáním žaloby rozhodnuto k nařízení předběžného opatření usnesením zdejšího soudu č.j. 2Nc1110/2008-34 ze dne 8.10.2008, které bylo soudem odvolacím potvrzeno. Následně soud nařídil (po podání žaloby ve věci samé) další předběžné opatření č.j. 19Cm144/2008-289 ze dne 21.12.2009, které bylo soudem odvolacím v části potvrzeno a v části změněno tak, že návrh byl zamítnut.

Z údajů z obchodního rejstříku soud zjistil údaje o účastnících.

Po provedeném dokazování vzal soud za prokázané, že žalobce č. 1 je majitelem užitného vzoru č. CZ 14851 s názvem „čajový adventní kalendář“ s prioritou ode dne 29. 7. 2004 , který byl zapsán do rejstříku dne 25. 10. 2004 (osvědčení o zápisu, prodloužení doby platnosti). Předmětem ochrany užitného vzoru žalobce č. 1 je

CZ 14851 U1

NÁROKY NA OCHRANU

1. Čajový adventní kalendář z krabicovitého obalu s předperforovanými okénky opatřeného závěsem, **vyznačující se tím**, že uvnitř obalu (1) je uložena vložka (2) pro upevnění čajových sáčků s přebalem, přičemž předperforovaná okénka (3) jsou vytvořena na dvou protilehlých stěnách (4, 5) obalu (1), pod nimiž jsou umístěny čajové sáčky upevněné ve vložce (2) přístupné po otevření příslušného okénka (3).
5
2. Čajový adventní kalendář podle nároku 1, **vyznačující se tím**, že vložka (2) pro upevnění čajových sáčků s přebalem je tvořena dvěma samostatnými lepenkovými deskami.
3. Čajový adventní kalendář podle nároku 1, **vyznačující se tím**, že vložka (2) pro upevnění čajových sáčků s přebalem je tvořena zdvojenou přeloženou lepenkovou deskou.
10
4. Čajový adventní kalendář podle nároků 1 až 3, **vyznačující se tím**, že vložka (2) je opatřena proseknutými chlopněmi (6) pro upevnění čajových sáčků s přebalem.
5. Čajový adventní kalendář podle nároků 1 až 3, **vyznačující se tím**, že vložka (2) je opatřena proseknutými chlopněmi (6) a výseky (7) ve tvaru lichoběžníka pro upevnění čajových sáčků s přebalem.
15
6. Čajový adventní kalendář podle nároků 1 až 3, **vyznačující se tím**, že vložka (2) je opatřena proseknutými chlopněmi (6) a výseky (8) ve tvaru pásky s otvory ve tvaru trojúhelníka pro upevnění čajových sáčků s přebalem.
7. Čajový adventní kalendář podle nároků 1 až 3, **vyznačující se tím**, že čajové sáčky s přebalem jsou upevněny na vložce (2).
20
8. Čajový adventní kalendář podle nároku 1, **vyznačující se tím**, že závěs (9) krabicovitého obalu (1) je vytvořen jako Euro závěs pro zavěšení kalendáře.
9. Čajový adventní kalendář podle nároku 1, **vyznačující se tím**, že uprostřed horní části obalu (1) je předperforovaný otvor pro jeho zavěšení.

25

4 výkresy

Žalobce č. 2 je výrobcem a distributorem čajového adventního kalendáře

(ohledání výrobků žalobce č.2). Žalobce č. 2 dlouhodobě podniká v oboru prodeje čajů a propagace tzv. čajové kultury, na adrese Růžová ul. Praha a Obchodní dům Kotva, Praha provozuje dlouhodobě čajovnu. Na internetu provozuje též e-obchod s čajovými produkty (výtisk z www.pangea-tea.cz). Práva k užitému vzoru byly žalobcem č.1 poskytnuta žalobci č. 2 licenční smlouvou ze 16.11.2004, která byla registrována ÚPV dne 17.12. 2008 na základě žádosti žalobce č. 1 ze dne 27.11.2008 (licenční smlouva, výpis z rejstříku užiténých vzorů vedený ÚPV, žádost o zápis licence). Žalobce rozšiřoval ochranu svého technického řešení i prostřednictvím přihlášky Evropského patentu, který mu byl udělen (sdělení EPÚ ze dne 18.5.2010)

Žalovaný č. 1 je výrobcem čajového kalendáře pod názvem MAGIC

ADVENT ,který dodává do obchodní sítě žalovaného č.2 a dalších prodejců – BILLA, TESCO. Tento výrobek je tvořen obalem obdélníkového tvaru, ve kterém jsou uvnitř, pod perforovanými okénky uloženy (přilepením) jednotlivé sáčky čaje (doklad o nákupu výrobku žalovaného č.1 v obchodní síti INTERSPAR, BILLA, TESCO, reklamní letáky BILLA, TESCO, fotografie prodejny INTERSPAR, ohledání výrobku žalovaného č.1, posudek patentového zástupce Ing. Ječmena ze dne 30.9.2008). Žalobci požádali žalované a společnost BILLA a TESCO o zdržení se neoprávněného využívání užiténého vzoru, ale bez faktické odezvy (korespondence mezi účastníky, dopis adresovaný společnosti BILLA a TESCO). Výrobek žalovaného č. 1 je též nabízen jinými prodejci na internetu (výtisky z internetových stránek např. www.lekarna a další). Žalobce č. 1 upozorňoval žalovaného č. 2 (a jeho mateřskou společnost v Rakousku před zahájením dodávky kalendáře žalovaným č. 1 na porušování jeho práv k užitému vzoru (dopis ze dne 5. 9. 2008). Žalobci vyzvali žalované k poskytnutí

informací o prodeji zboží porušující práva žalobce č. 1, poskytnutí této informace bylo žalovanými odmítnuto jak nedůvodné (žádost o informace, odpovědi žalovaných).

Z důkazů předložených žalovanými vzal soud za prokázané, že v rámci adventu se běžně prodávají výrobky – adventní kalendáře, obsahující různou náplň – čokoládu, gumové medvídky, hračky a jiné (ohledání adventních kalendářů jiných výrobců). Adventní kalendář má dlouhodobou historii a je rozšířen v celém křesťanském světě (výtisky z internetových stránek o adventu). Žalovaný č.1 podal návrhu na výmaz užitého vzoru žalobce č.1, který byl nepravomocně zamítnut, (návrh na výmaz, vyjádření žalobce č.1, rozhodnutí ÚPV vypsát o zamítnutí návrhu na výmaz ze dne 11. 9. 2009, vyjádření k rozkladu), proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný č.1 rozklad o kterém nebylo dosud pravomocně rozhodnuto (rozklad ze dne 9.10.2009, odůvodnění rozkladu).

Žalobce č. 2 se snažil nabízet své výrobky mateřské společnosti žalovaného č. 2 v Rakousku a to v průběhu roku 2006 a 2007, kdy probíhala jednání o spolupráci při prodeji čajových kalendářů (svazek e-mailové korespondence mezi žalobcem č. 2 a SPAR Rakousko) Tato společnost je jediným společníkem žalovaného č. 2 (zjištění soudu z internetové aplikace Obchodní rejstřík). Dopisem ze dne 26. 11. 2008 žalovaný č. 2 ukončil spolupráci se žalobcem č. 2 z důvodu klesajících prodejů (e-mail ze dne 26. 11. 2008). Minimálně od 9/2008 však již nabízel konkurenční výrobek žalovaného č. 1 (doklad o nákupu z 29. 9. 2008).

Podle § 21 odst. 2 zákona č. 478/1992 Sb. při použití § 75 zákona č. 527/1990 Sb., se v případě neoprávněného zásahu do práv chráněných tímto zákonem, s výjimkou práv z patentů a dodatkových ochranných osvědčení, může ten, jehož právo bylo porušeno, domáhat zejména toho, aby rušení práva bylo zakázáno a aby následky porušení byly odstraněny. Byla-li tímto zásahem způsobena škoda, má poškozený právo na její náhradu; nahrazuje se to, oč se majetek poškozeného škodnou událostí zmenšil (skutečná škoda) a čeho by byl dosáhl, kdyby nenastala škodná událost (ušlý zisk). Byla-li tímto zásahem způsobena nemajetková újma, má poškozený právo na přiměřené zadostiučinění, které může spočívat i v peněžitém plnění.

Podle § 3 zákona č. 221/2006 Sb. oprávněná osoba může požadovat vůči třetí osobě,

- a) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu držela zboží porušující právo, nebo
- b) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu užívala služby porušující právo, nebo
- c) o níž bylo zjištěno, že za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytovala služby užívané při činnostech porušujících právo, anebo
- d) která byla označena osobou uvedenou v písmeni a), b) nebo c) jako osoba účastnící se výroby, zpracování, skladování nebo distribuce zboží či poskytování služeb,
informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými je porušováno právo.

(2) Není-li informace podle odstavce 1 poskytnuta dobrovolně v přiměřené lhůtě, může se jí oprávněná osoba domáhat návrhem u soudu v řízení o porušení práva. Soud žalobu zamítne, jestliže by to bylo v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva.

(3) Informace obsahují

- a) jméno a příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla výrobce, zpracovatele, skladovatele, distributora, dodavatele a jiného předchozího držitele zboží nebo služby porušující právo,

b) údaje o vyrobeném, zpracovaném, dodaném, skladovaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za dané zboží či služby.

Podle § 5 téhož zákona má oprávněná osoba právo na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení, které získal porušovatel v důsledku ohrožení nebo porušení práva, a přiměřené zadostiučinění, byla-li zásahem do práv způsobena nemajetková újma. Přiměřené zadostiučinění může spočívat i v peněžitém plnění.

Podle § 44 obch. zák. nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména:

- a) klamavá reklama,
- b) klamavé označování zboží a služeb,
- c) vyvolávání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklama,
- h) porušování obchodního tajemství,
- i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.

Žaloba je v části po právu.

Pokud se týká právního hodnocení, soud uvádí následující.

K otázce aktivní a pasivní legitimace účastníků

K námitce žalovaného č. 2, že není ve věci pasivně legitimován, soud uvádí, že tomu tak není. Žalovaný č. 2 je ve věci pasivně legitimován, jelikož je prodejcem sporných kalendářů, jak bylo v řízení prokázáno. Jeho „mateřská“ společnost v Rakousku i on sám vedl jednání se žalobcem č. 2 o případném prodeji kalendářů žalobce č. 2 a po určitou dobu je i prodával (byť v jiném provedení).

K námitce žalovaného č.1, že žalobce č. 2 není ve věci aktivně legitimován, soud uvádí, že žalobci se domáhají ochrany z titulu neoprávněného užívání užitého vzoru a z titulu nekalé soutěže. Ve vztahu mezi žalobcem č. 2 a žalovanými jsou tyto nepochybně soutěžitelé, jelikož se pohybují na stejném segmentu trhu – prodeje adventních kalendářů. Žalovaný č. 2 je též z tohoto důvodu oprávněn domáhat se ochrany před případným tvrzeným nekalosoutěžním jednáním žalovaných. Pokud se týká práv k užitému vzoru, práva z průmyslového vlastnictví podle § 2 zákona č. 221/2006 Sb., osobou oprávněnou vymáhat práva je vlastník nebo majitel práva podle příslušného zákona na ochranu průmyslového vlastnictví, osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu užívat práva, zejména nabyvatel licence a profesní organizace ochrany práv, která je řádně uznávána v zemi původu jako organizace oprávněná zastupovat vlastníky či majitele práv průmyslového vlastnictví (dále jen "oprávněná osoba"). Nabyvatel licence může vymáhat práva jen se souhlasem vlastníka či majitele práva. Souhlas se nevyžaduje, jestliže ve lhůtě 1 měsíce od doručení oznámení nabyvatele o porušení či ohrožení práva nezhájil vlastník či majitel

práva řízení ve věci porušení či ohrožení práva sám. S ohledem na skutečnost, že majitel práva podal žalobu spolu s nabyvatelem licence, má soud za to, že tento souhlas byl majitelem práva nabyvateli licence udělen (jiný – formalistický výklad – požadovat doložení souhlasu - by byl v rozporu se smyslem právního předpisu). K námitce žalovaného č. 1, že licenční smlouva je neplatná, soud uvádí, že licenční smlouva ze dne 16. 11. 2004 byla sice předložena Úřadu průmyslového vlastnictví (ÚPV) k registraci až v roce 2008, to však nezpůsobuje její neplatnost. Licenční smlouva obsahuje veškeré náležitosti tohoto typu smlouvy, její obsah je zřejmý a určitý. Pozdní předložení k registraci omezuje pouze možnost uplatnění práv ve vztahu k třetím osobám nabyvatelem licence, nezpůsobuje její neplatnost. S ohledem na skutečnost, že soud rozhoduje ve stavu ke dni rozhodnutí soudu, ani její registrace (27.11. 2008) po podání žaloby (10. 11. 2008) nemění nic na otázce aktivní legitimace žalobce č. 2.

Námitka nedostatku aktivní a pasivní legitimace účastníků je tedy lichá.

K otázce porušování práv k užitému vzoru žalobce č. 1

V daném případě soud dospěl k závěru, že práva k užitému vzoru jsou porušována a to žalovaným č. 1 i žalovaným č. 2. Podle § 21 odst. 2 zákona č. 478/1992 Sb. při použití § 75 zákona č. 527/1990 Sb., v případě neoprávněného zásahu do práv chráněných tímto zákonem, s výjimkou práv z patentů a dodatkových ochranných osvědčení, se může ten, jehož právo bylo porušeno, domáhat zejména toho, aby rušení práva bylo zakázáno a aby následky porušení byly odstraněny. V daném případě, po provedeném dokazování, je soud toho názoru, že technické řešení chráněné užitém vzorem je (pokud se týká nároku 1 a závislého nároku 4, 5, 7, 8 a 9 je obsaženo v technickém řešení použitým žalovaným č. 1 při výrobě čajového kalendáře MAGIC ADVENT, který prodává žalovaný č. 2 a to bez souhlasu žalobce č. 1 jako majitele užitého vzoru.

K námitce žalobce, že jím použité řešení je předurčeno způsobem užití výrobku soud uvádí, že s tímto názorem nesouhlasí. Novost řešení (a tudíž i odlišnost od jiných řešení používaných jinými výrobci) žalobce č. 1 je pregnantně popsána v prvostupňovém rozhodnutí ÚPV, týkajícím se návrhu na výmaz, který podal žalovaný č. 1. ÚPV uvádí, že nároky 2 až 9 jsou závislé na nároku 1 a přebírají tak všechny jeho znaky, také řešení podle nároků 2 až 9 jsou oproti stavu techniky, deklarovanému navrhovatelem (žalovaným č. 1) nová a přesahují rámec pouhé odborné dovednosti. S tímto hodnocením se soud ztotožňuje.

Výrobou kalendáře MAGIC ADVENT žalovaný č. 1 a prodejem tohoto kalendáře žalovaný č. 2 tedy použil technické řešení chráněné užitém vzorem ve vlastnictví žalobce č. 1 bez jeho souhlasu a tím má žalobce č. 1 právo na nápravu podle § 21 odst. 2 zákona č. 478/1992 Sb. při použití § 75 zákona č. 527/1990 Sb.

K otázce nekalé soutěže

Žalobce uvádí, že žalovaný se dopouští nekalé soutěže a to klamavého označení výrobků a služeb, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.

Předpokladem takového vztahu mezi účastníky je otázka, zda jsou na relevantním trhu soutěžiteli.

Žalovaní jsou soutěžiteli, jelikož žalovaný č. 1 je výrobcem a žalovaný č. 2 prodejcem stejného výrobku jako žalobce č. 2.

Ve vztahu mezi žalobcem č. 1 a žalovanými není dán soutěžní vztah. Žalobce č. 1 je v pozici „pouhého“ majitele průmyslových práv, který se svých nároků může domáhat podle příslušných ustanovení jiných právních předpisů (jak je uvedeno shora).

Proto se soud zabýval pouze vztahem mezi žalobcem č. 2 a žalovanými.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 2 spolupracoval se žalobcem č. 2 při prodeji čajových kalendářů (i v jiném provedení, než který je předmětem sporu). Následně z důvodu poklesu prodejů tyto přestal od žalobce č. 2 odebírat a započal spolupráci se žalovaným č. 1 při prodeji kalendáře MAGIC ADVENT. Tímto jednáním, tj. prodejem obdobného typu výrobku, který byl založen na použití stejného technického řešení a vložení specifického výrobku – čaje – do adventního kalendáře, se žalovaní dopustili nekalé soutěže a to vyvolání nebezpečí záměny podle § 47 obch. zák. napodobením cizích výrobků.

K otázce napodobení v prvcích, které jsou předurčeny funkčně soud odkazuje na argumentaci uvedenou shora.

Na tomto vyvolání nebezpečí záměny nemění nic ani to, že žalovaní jsou nadnárodními společnostmi s velkým obratem. Prodejem ve velkém nelze ospravedlnit závadné konání a vyvolání nebezpečí záměny s jiným výrobkem jiného soutěžitele (případně parazitování na pověsti) se mohou dopouštět i „velké“ firmy. Kredit čajového kalendáře byl spojen výlučně se žalobcem č. 2 (případně s jeho zakladatelem žalobcem č. 1).

Těž výrazné umístění „loga“ výrobce nic nemění na otázce náhledu soudu na zaměnitelnost výrobků., jelikož předmětem posuzování soudem nebyla otázka vzhledu, ale použité technické (funkční) řešení, kde možnost záměny shledána byla.

Tvrzení žalovaných, že se jednalo o „běžný“ výrobek, se nepodařilo prokázat, o čemž svědčí i předcházející zájem mateřské společnosti žalovaného č. 2 v Rakousku na spolupráci při prodeji čajového kalendáře v Evropě tímto řetězcem (ke které však nedošlo z důvodu navázání spolupráce se žalovaným č. 1).

K otázce práva na přiměřené zadostiučinění

Žalobci (každý zvlášť) požadovali po žalovaných přiměřené zadostiučinění v penězích a to z důvodu, že byl poškozen jednáním žalovaných jejich kredit a postavení na trhu.

Před poučení soudu podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. se však žalobci č. 1 nepodařilo prokázat, že by mu nemajetková újma vznikla. Veškeré důkazy, které soudu předložil ke vzniku nemajetkové újmy (korespondence s žalovaným č. 2 a případně jeho mateřskou společností v Rakousku), se týkaly spolupráce při výrobě a prodeji čajového kalendáře v Evropě v řetězci INTERSPAR. Žalobci č. 1 se tedy nepodařilo prokázat vznik a existenci nemajetkové újmy (která je předpokladem přiznání přiměřeného zadostiučinění) a proto soud ve vztahu k němu tuto část nároku zamítl.

Pokud se týká žalobce č. 2 je soud toho názoru, že žalobce č. 2 vznik nemajetkové újmy prokázal. Tato spočívá v tom, že žalovaný byl ohrožen při své podnikatelské činnosti

„planým“ ujišťováním žalovaného č. 2 o spolupráci. Tato jednání měla podle názoru soudu za cíl případně vyčkat na výsledky dohody mezi žalovaným č. 1 a č. 2 o výrobě konkurenčního výrobku (k čemuž došlo). Při uplatnění nároku na přiměřené zadostiučinění je zcela vyloučeno, aby žalobce svoji újmu finančně konkretizoval (což je nezbytné v případě uplatnění nároku na náhradu škody), neboť pak by soud nemohl přiznat tento nárok vůbec. K této problematice viz např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo 684/95: *„Pokud oprávněnému vznikla hmotná újma, prostředkem nápravy může být pouze náhrada škody, eventuálně vydání bezdůvodného obohacení. Nelze připustit, aby (např. z důvodů obtížného prokazování výše škody) si cestou požadavku na zaplacení přiměřeného zadostiučinění oprávněný řešil jemu vzniklou újmu hmotnou. Je na soudu, aby takové možnosti zamezil a trval na zdůvodnění návrhu na zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích oprávněným.“* Žalobce musí vzniklou újmu dostatečně konkrétně popsat (nikoliv finančně vyjádřit), tj. uvést, v čem újma spočívala, o jaký typ újmy se jedná apod., z čehož musí jednoznačně vyplynout, že nejde o újmu, která by byla vypočitatelná jako škoda.

Nárok na přiměřené zadostiučinění lze využít nejen v případech nehmotné újmy, ale lze jej uplatnit také k vyrovnání újmy, která má materiální důsledky (např. ztížením pozice v hospodářské soutěži se sníží zisky), blíže rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 32 Cdo 1664/2008.

Tak tomu bylo i v daném případě.

Společným jednáním žalovaných byla pozice žalobce č. 2 na trhu s adventním kalendářem ztížena, ne-li znemožněna, jelikož žalovaný č. 1 dodával i do jiných obchodních řetězců (BILLA, TESCO). Největší část prodejů výrobce podle názoru soudu realizuje právě v těchto řetězcích a proto vyloučení z nich má pro něho zásadní význam.

Pokud se týká výše přiznaného přiměřeného zadostiučinění, soud posuzoval závadné jednání žalované pouze v oblasti soukromoprávní, tj. přihlédl ke všem okolnostem případu, které byly v řízení prokázány a které mohly mít vliv na stanovení konkrétní výše přiměřeného zadostiučinění přiznávaného žalobci, jemuž byla způsobena újma. V daném případě východiskem těchto úvah byla nabízená cena za dodávky mateřské společnosti žalovaného č. 2 a to 1,41,- EUR při odběru 50.000 ks (e-mail ze dne 2. 6. 2007). Zásah, spočívající ve faktickém nahrazení výrobků žalobce č. 2 výrobky žalovaného č. 1 byl citelný a proto soud usoudil, že požadavek na úhradu částky ve výši 150.000,- Kč je důvodný.

K otázce uložení povinnosti žalovaným poskytnout informace podle § 3 zákona č. 221/2006 Sb.

Podle § 3 zákona č. 221/2006 Sb. oprávněná osoba může požadovat vůči třetí osobě,

- a) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu držela zboží porušující právo, nebo
- b) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu užívala služby porušující právo, nebo
- c) o níž bylo zjištěno, že za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytovala služby užívané při činnostech porušujících právo, anebo
- d) která byla označena osobou uvedenou v písmeni a), b) nebo c) jako osoba účastnící se výroby, zpracování, skladování nebo distribuce zboží či poskytování služeb, informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými je porušováno právo.

(2) Není-li informace podle odstavce 1 poskytnuta dobrovolně v přiměřené lhůtě, může se jí oprávněná osoba domáhat návrhem u soudu v řízení o porušení práva. Soud žalobu zamítne, jestliže by to bylo v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva.

(3) Informace obsahují

a) jméno a příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla výrobce, zpracovatele, skladovatele, distributora, dodavatele a jiného předchozího držitele zboží nebo služby porušující právo,

b) údaje o vyrobeném, zpracovaném, dodaném, skladovaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za dané zboží či služby.

(4) Ustanovením odstavců 1 a 2 zůstávají nedotčena ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících zejména

a) právo získat informace v širším rozsahu,

b) užití informací v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení,

c) odpovědnost za zneužití práva na informaci,

d) povinnost mlčenlivosti 3),

e) právo odmítnout poskytnutí informací, pokud by osoba uvedená v odstavci 1 připustila svou vlastní účast nebo účast osob blízkých na porušování práva,

f) ochranu důvěrnosti informačních zdrojů nebo zpracování osobních údajů 4).

V řízení bylo prokázáno, že žalobci, kteří jsou oprávněnou osobou, vyzvali žalované dopisem ze dne 5. 10. 2009 k poskytnutí informací o zboží a jeho původu a sami mu stanovili lhůtu do 20. 10. 2009. S ohledem na skutečnost, že k datu rozhodnutí soudu žalovaní tuto povinnost nesplnili dobrovolně, soud jim tak uložil výrokem tohoto rozhodnutí a to proto, že požadovaná informace nebyla v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva.

Za řízení vznikly žalobcům náklady právního zastoupení podle § 6 odst. 1 písm a) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 25.000,- Kč při použití § 19a, náhrada RP ve výši 10 x 300,- Kč podle vyhl. č. 177/1996 Sb., 2 x 2.000,- Kč podle § 9 za podané návrhy na nařízení předběžného opatření + 20% DPH ve výši 7.900,- Kč, zaplacený SOP ve výši 28.000,- Kč tj. celkem 75.400,- Kč. Žalobci byli ve vedeném řízení úspěšní jen částečně, soud přesto žalovaným uložil, aby jim náklady řízení zaplatil, a to společně a nerozdílně, v plné výši, a to podle § 142 odst. 3 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soud zdejšího. Nesplní –li povinný dobrovolně tímto rozsudkem uložené povinnosti, mohou se oprávněně domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 29. června 2010

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Petra Valtrová